

Non quia vexari quemquam est jucunda voluptas,
 Sed quibus ipse malis careas, quia cernere suave est.
 Suave etiam belli certamina magna tueri
 Per campos instructa, tuâ sinè partē pericli :
 Sed nil dulcius est, benè quàm munita tenere
 Edita doctrinâ sapientum templa serena,
 Despicere undè queas alios, passimque videre
 Errare, atque viam palantes quærere vitæ,
 Certare ingenio, contendere nobilitate,
 Noctes atque dies niti præstante labore
 Ad summas emergere opes, rerumque potiri.
 O miseras hominum mentes ! ô pectora cæca !
 Qualibus in tenebris vitæ, quantisque periclis
 Degitur hoc ævi quodcumque est ! Nonne videre est
 Nil aliud sibi naturam latrare, nisi utque
 Corpore sejunctus dolor absit, mensque fruatur
 Jucundo sensu, curâ semotâ metuque ?

(LUCRÈCE, *De la nature*)

VI

LE RAT DES VILLES ET LE RAT DES CHAMPS.

Rusticus urbanum murem mus paupere fertur
 Accepisse cavo, veterem vetus hospes amicum ;
 Asper, et attentus quæsit, ut tamen arctum
 Solveret hospitii animum. Quid multa ? Neque ille